

(๒๗)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖/๒๕๖๕

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๔/๒๕๖๕

วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕

ระหว่าง	นางสาวรศิ วิศาลสุเมรา	ผู้ร้อง
	คณะตุลาการศาลปกครองสุพรรณบุรี	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นางสาวรศิ วิศาลสุเมรา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นางสาวรศิ วิศาลสุเมรา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า การกระทำของคณะตุลาการศาลปกครองสุพรรณบุรี (ผู้ถูกร้อง) ที่มีคำสั่งไม่รับคำฟ้องหรือมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง ในคดีที่ผู้ร้องยื่นฟ้องผู้ถูกร้องเป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๔๐/๒๕๖๕ ต่อศาลปกครองสุพรรณบุรี ทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายและละเมิดสิทธิมนุษยชนต่อผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๒๑๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณา วินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” และวรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่า เป็นการกระทำใดและละเอียดต่อสิทธิ์หรือเสรีภาพของตนอย่างไร”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ผู้ถูกร้องมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องหรือมีคำสั่งให้ยุติเรื่องในคดีที่ผู้ร้องยื่นฟ้องผู้ถูกร้องเป็นคดีหมายเลขคดีที่ ๔๐/๒๕๖๔ ต่อศาลปกครองสุพรรณบุรี การกระทำของผู้ถูกร้องทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายและละเอียดสิทธิ์อันนุชชยชนต่อผู้ร้อง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๑ และมาตรา ๒๑๙ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่บัญญัตไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้บุคคลที่จะยื่นคำร้องได้ต้องเป็นผู้ถูกละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพโดยตรง โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน และวรรคสอง บัญญัติให้คำร้องต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและละเอียดสิทธิ์หรือเสรีภาพของตนอย่างไร ข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน อีกทั้งไม่ได้ระบุว่ามีการกระทำใดที่ละเอียดต่อสิทธิ์หรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงอย่างไร กรณีไม่เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ

- ๓ -

พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง ดังนี้ ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาในวินิจฉัย

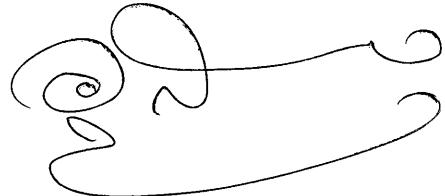
- ๔ -

(คำสั่งที่ ๖/๒๕๖๕)

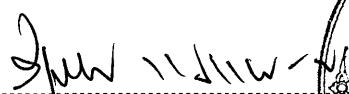
(นายณครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

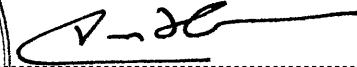
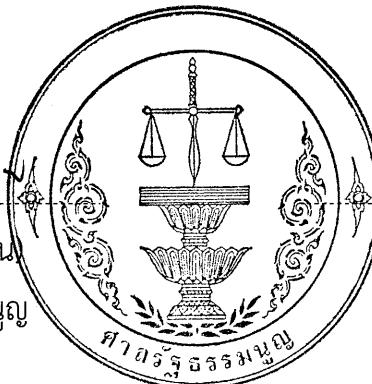
(นายอุดม สิทธิวิชชธรรม)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

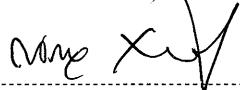
(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนิท)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนภดล เทพพิทักษ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราษณ์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ